

DE PLATE

Tijdschrift van de Oostendse Heemkundige Kring, V.Z.W. "DE PLATE"

Verantwoordelijke uitgever : O. VILAIN
Rogierlaan, 38
8400 OOSTENDE

4de jaargang, nr. 4, januari 1975

ZEER BELANGRIJKE UITNODIGING

Het bestuur van de Heemkundige kring "De Plate" heeft de eer ALLE LEDEN uit te nodigen op de jaarlijkse

STATUTAIRE ALGEMENE VERGADERING

welke doorgaat op dinsdag 28 januari 1975, te 20u30 stipt, in de conferentiezaal van het stadhuis te Oostende.

Dagorde

1. Toespraak door de Voorzitter.
2. Goedkeuring van de notulen van de algemene vergadering 1974.
3. Jaarverslag 1974 door de secretaris.
4. Financieel verslag.
Goedkeuring van de rekeningen en ontlasting van het financieel beheer voor het dienstjaar 1974.
5. Benoeming van kommissarissen voor 1976.
6. Benoeming van beheerders.

Zijn uittredend en herkiesbaar :

de heren	A. Van Iseghem.	Voorzitter.
	F. Boehme.	Beheerder.
	J. Klausling.	Beheerder.
	E. Smissaert.	Beheerder.
mevrouw	J. Valkenborg.	Beheerder.

Mevrouw De Taeye wordt door het bestuur voorgesteld als beheerder. Leden die wensen hun kandidatuur te stellen worden verzocht dit schriftelijk te doen, op het adres van de secretaris, J.B. Dreesen, Rode Kruisstraat, 4 - 8400 Oostende.

7. Vaststelling van de bijdragen voor 1976.
8. Wijziging van de statuten (zie bijlage).
9. Verscheidene.
Leden die een of meerdere punten wensen te bespreken worden verzocht de raad van beheer hiervan in kennis te brengen voor 20 januari 1975.
10. Verkoop- en ruilavond : uitsluitend voorbehouden aan de leden. (zie laatste blad)

Opgelet ! Enkel leden mogen aan de vergadering deelnemen. De lidkaart wordt bij de ingang vereist. Echtgenoten en inwonende kinderen mogen het lid vergezellen.

Nieuwe leden of leden die nog niet in de regel zijn met hun lidgeld, kunnen dit aan de ingang regelen.

J.B.D.

De Hoofdman en alle leden van het Bestuur wensen de leden van de Heemkundige Kring "De Plate" een gelukkig en voorspoedig Nieuwjaar en hopen dat zij de meeste activiteiten van de Kring in 1975 zullen mogen medemaken.

VEILING EN LIDGELDEN

Op bladzijde 10 lezen we een lijst van zaken die na de statutaire vergadering van 28 januari a.s. zullen geveild worden. Waarschijnlijk zullen er nog enkele andere voorwerpen bijkomen, zodat voor de liefhebbers waakzaamheid geboden is. Let echter wel op dat U dan uw lidkaart van 1975 in uw bezit hebt, anders dient U onverwijld uw lidgeld over te schrijven op naam van De Plate rek. 750-9109554-54 of 384-0051822-11

IN HET HEEMKUNDIG MUSEUM

Het Heemkundig Museum "De Plate" is open iedere zaterdag van 10 tot 12 u. Leden hebben gratis toegang op vertoon van hun lidkaart. Een nieuwe kast werd in de zaal Ary Sleeks ingericht om de maatschappijborden tentoon te stellen. In die kast kan men 76 borden uit Oostende en 8 uit de kuststreek bewonderen. Deze verzameling is éinig en is zeker een grote aanwinst geworden.

BOEKEN OVER OOSTENDE

We kunnen zeggen dat 1974 voor Oostende op gebied van boekpublicaties een vruchtbaar jaar geworden is. Zo verschenen in dat voorbije jaar :

- Foto-album over Oostende, uitgegeven door de Dienst voor Toerisme.
- F.Edebau : James Ensor; etsen
- G. en R. Desnerck : Vlaamse visserij en vissersvaartuigen.
Deel I : De Havens
- K. Jonckheere : Waar plant ik mijn ezel ?
- O. Vilain : Langs de Oostendse kateien (Kleine Oostendse histories, 2)

In 1975 zijn aangekondigd :

- G. en R. Desnerck : Vlaamse visserij en vissersvaartuigen :
Deel II.
- Ostendiana II (uitgave V.V.F. in samenwerking De Plate)
- W. Major : Geschiedenis van de luchtvaart te Oostende.
- J.-J. Crokaert : De Oostendse Compagnie

Dit laatste werk is echter een luxe-uitgave, enkel op 500 ex. gedrukt en dat bij intekening 3000 Fr. kost. (uitg. N.V. De Schorpioen, Ringlaan, 1820 Strombeek-Bever).

We vinden het jammer dat als er historische publicaties op de markt komen men er bibliofiele uitgaven van maakt, waar de gewone mens niet meer aan kan, want niets belet er iemand met de tijd een werk van 40.000, 50.000 of waarom niet van 100.000 Fr. per deel te publiceren. Nu zolang men dan niet verlangt dat Openbare Besturen voor een gedeelte van die som moeten opdraaien is dat onze zaak niet. Alleen jammer voor de heemkundige, die niet het slachtoffer mag worden zoals het met de postzegelliefhebbers geworden is.

Op woensdag 27 november, tijdens het programma van BRT Limburg : "het zal je plaat maar wezen" werd gevraagd naar het boek "Sint-Hubertus, patroon der jagers in woord en beeld" dat onvindbaar was. Jef Klausning had dit toevallig in zijn boekenkast staan, stelde zich in verbinding met de vrager die "luitenant en greffier" is van de Sint-Huijbrechtsgilde te Sint-Antonius Brecht, de Heer Jos Geenen. Het boek was ter beschikking van de gilde, maar moest afgehaald worden op het eindejaarsfeest op 27 december ingericht door V.V.F., samen met De Plate en Ter Ceure.

Zo kwam het dat op die bewuste avond vier dames en vier heren in aloude gildekledij uit de Antwerpse Kempen hun intrede deden op dit feestje om te verbroederen met onze kring, V.V.F. en Ter Ceure.

Wat is nu die Sint-Huijbrechtsgilde ?

Luitenant en greffier Jos Geenen deelt hierover het volgende mede.

De vroeger bestaande Sint-Huijbrechtsgilden zijn ontstaan uit een noodzaak. Toen in 1700-1720 in de Antwerpse kempen de bossen werden aangeplant en de landbouw werd aangelegd, ondervond men zeer veel last van mussen en mollen. Met toelating van de overheid verenigde men zich in een jagersgilde tot bestrijding van dit schadelijk ge- dierte. Aldus kregen die gilden snel de naam van "Mussegild".

In 1949 werd de Sint-Huijbrechtsgilde van Sint-Antonius-Brecht om- gevormd tot een handbooggilde om het voortbestaan te waarborgen. Nog éénmaal per jaar wordt het aloud gebruik in ere gehouden. Op de maandagvoormiddag van het teerfeest moet elke gildebroeder binnen- brengen : 2 mussenkoppen of 2 voorste molpoten, zoniet wordt een boete van 20 Fr geheven per niet-afgegeven stuk.

De Sint-Huijbrechtsgilde van Sint-Antonius-Brecht is de enige, oor- spronkelijke nog bestaande "Mussegilde" van al deze jagersgilden welke hebben bestaan van Hoogstraten tot Zandhoven en van Schilde tot Vlimmeren.

Zo kon Oostende intiem verbroederen met de rijke kempische folklore.

J.K.

Uit de : ALMANACH van MILANEN.

Voor het Jaer ons Heere Jesu-Christi

M.D.C.C.C.IX.

Gecalculeert op den Meridiaen van Gend.

door Mr. DANIEL MONTANUS.

KRONYKE

Van het voornaemste dat'er voorgevallen is sedert de maend Novem-
ber 1807 -----

In den nagt van den 14 tot den 15 January 1808, had men in de de- partementen van de Schelde en Leye, alsook in Zeeland, eenen hevi- gen storm en watervloed, de steden van Sluys en Sas-van-Gend, Ter- neuze, Oostende, Vlissingen en Goes, hebben onder water gestaen, als ook een groot getal Polders. De schaede aen de landeryen, huizen, kaeyen, dyken, koopmansgoederen enz, is zeer groot. Een groot getal vee is verdronken, ook hebben by dezen droeven voorval verscheyde menschen het leven verloren.

J.D.

V O N D S T M E L D I N G

RESTEN VAN OOSTENDSE VESTINGSMUREN

In de KAREL JANSSENSLAAN, tegenover het LEOPOLDPARK, tussen het oud leegstaand huis nr. 27, SNEEUWWITJE genaamd, en een nieuw gebouw nr 23, MADOUR werd het bestaande huis afgebroken en de grondvesten uitgediept voor een nieuwbouw. Bij deze grondwerken kwam in de rechterachterhoek van het vrijgemaakte perceel een zware bakstenen muur bloot.

VASTSTELLING

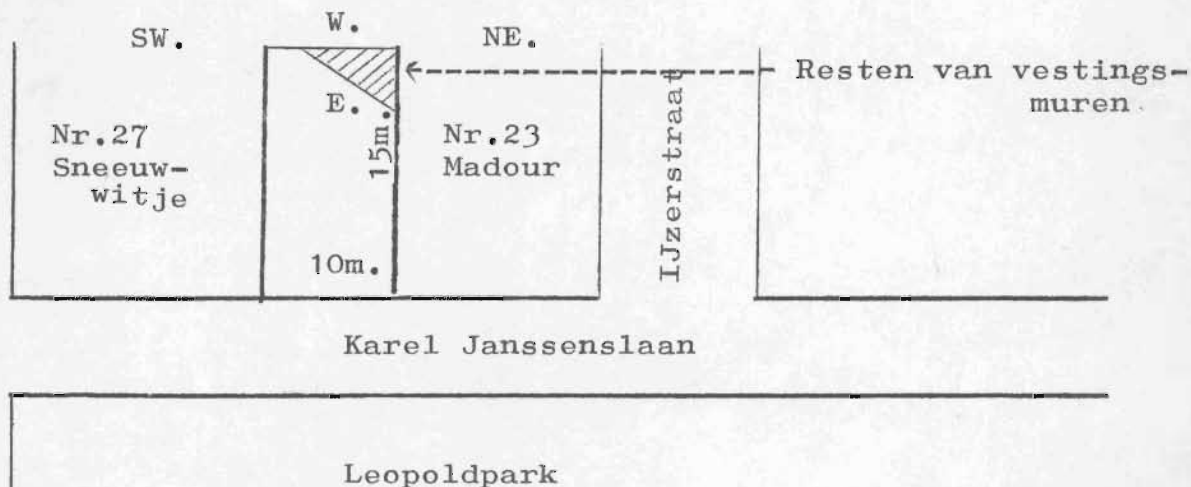
De muur steekt met zijn bovenste vlak 0,50 m. boven het straatniveau uit. Zijn minimumhoogte is drie meter. Dit was het zichtbare gedeelte na uitdelving van een gat van 1 meter diepte. Waarschijnlijk steekt de muur nog dieper wat echter niet verder gecontroleerd werd. Het zichtbare stuk muur is OOST-WEST gericht, waarbij het Oostelijk uiteind onder huis nr. 23 verbouwd werd en het Westelijk deel onder de huizenblok richting Van Iseghemlaan verdwijnt. De muur is drie meter breed. De zichtbare opstaande kant van de muur bestaat uit $1\frac{1}{2}$ tot 2 lagen gemetselde kleine donkerrode bakstenen, terwijl in het overige van de breedte zwaardere gele en rode bakstenen (moefen?) voorkomen. Dit laatste was waarschijnlijk afkomstig van afbraakmateriaal.

VERONDERSTELLING

Het gaat hier om een van de vele vestingsmuren die in speerpuntvorm waren uitgebouwd ter bescherming van de Westpoort, en waarvan de punt wees naar een richting die lag tussen het huidige LEOPOLD I-plein en de Koningsstraat.

In dezelfde richting maar enkele meters Zuidelijker, ligt het laatste zichtbare stuk Oostendse vestingsmuur in het Leopoldpark. Het is het gedeelte over het bruggetje, waarop een leeuwenfiguur rust. Deze vestingsmuren werden opgetrokken omstreeks 1830-1839.

SITUATIESCHETS

HAZEGRAS EN H. HART

1909 werd in de Nieuwlandstraat de H. Hartschool geopend. Deze school kwam later onder de Sint-Jansparochie. Op 10 september 1923 werd een nieuwe school voor de parochie van het H. Hart geopend in de Stuiverstraat, geleid door Broeders Davinus, Dimesius en Hubertus. Deze school moest plaats ruimen voor de vrije vakschool en werd overgeplaatst naar de Karel van de Woestijnestraat in het "Cenakel".

In 1912 werd door de familie Vanderheyde-Jean op het Haze-gras een nieuwe school gebouwd die op 16 september van hetzelfde jaar geopend werd onder leiding van Broeder Suitbertus (later Vincentiusschool).

De katholieke Volksbond zocht plaats en uitbreiding. Het klooster van de broeders werd met pasen 1913 overgebracht naar het Haze-gras. De Vincentiusschool bleef maar het klooster werd vervangen door de gebouwen van de Volksbond.

WERELDOORLOG I

Bij het uitbreken van de eerste wereldoorlog vluchtten de broeders naar Holland. De meeste bleven er, enkele keerden terug.

Intussen had de bezetter de scholen opgeëist om als magazijn of kazerne te worden ingericht. De Broeders moesten bijgevolg hun plan trekken.

De H. Hartschool werd tijdelijk ondergebracht in de borstelfabriek van de firma Houley. De visserskinderen vonden een onderkomen in de Jozef II straat, in het huis van Mr. Les-crauwaet, waar nu de winkel is van de Heer Vervaecke. Broeder Suitbertus trok met zijn leerlingen naar de Volksbond. Die school telde op dat ogenblik 500 leerlingen en werd bediend door 12 leerkrachten waarvan 2 zusters, 1 broeder van Liefde en 1 Broeder van de Congregaten van Daele.

Na de oorlog werden de oude scholen heropend.

Nieuwe scholen : de H. Hartschool (1923) en op 28 april 1924 werd de school op de Vuurtorenwijk overgenomen van de Broeders van Daele door de Broeders van Liefde.

(vervolgt)

J. KLAUSING.

ON VIVAIT COMME DES CHIENS

Arrivé sur les bancs, on se mettait à la pêche. Tout le monde pêchait, même le capitaine. Et de juin à septembre, avec le soleil de minuit, l'équipage se divisait en trois bordées : six heures sur le pont, trois heures à dormir, dans les "cabanes" du poste. Chaque homme surveillait sept lignes. Leur langage d'Islandais n'est même pas un patois de leur pays. Ils avaient adopté les mots des Ostendais, les premiers qui montèrent là-haut. La ligne de plomb était passée dans un MEC, un morceau de bois troué planté par dessus la lisse. La ligne filait par un trou. On lui imprimait un mouvement incessant de va et vient.

La morue aspirait l'hameçon. Il fallait la hâler à la force du poignet ...

On CROPPAIT (kroppen =koppen) les morues ; on leur coupait la tête. On la FLEQUAIT (vlecken) : on la coupait en deux (in de lengte) On retirait le foie, pour l'huile, et la ROGUE (de rogge of kuit) qu'on revendrait comme appât pour la pêche de la sardine. Quand le tonnelier avait mal bouclé les barils - qui faisaient 142 kilos - la morue PECLOSAIT (pekelloos) : elle se desséchait.

Les lignes coupaient les mains : on la tenait avec des MANIGOTS (?) par dessus les COLEWANTES (kollewanten)- des mitaines. On avait une demi-heure pour SCAFFER (schaffen) - manger des têtes de morue bouillies avec des pommes de terre, le SOTCHE (zootje) qu'on servait dans la BENDRE (ben) - un panier d'osier - sur la SCAPTABLE (schaftafel), la table du poste d'équipage.

Les maux les plus répandus dans les équipages étaient les FLEURS (fleris-pleurésie) et les PUNAISES D'ISLANDE, ulcérations et anthrax que provoquaient le sel, la nourriture, le manque de sommeil, la saleté, la misère

R.V.

EIGENAARDIGE GEBRUIKEN
=====

Onlangs een eigenaardig, ietwat luguber verhaal gehoord : met zeer geloofswaardige getuigen, waaronder de persoon in kwestie en met eigen ogen het resultaat gezien.

Een dame had last van wratten op haar hand en kon ze niet kwijtraken. Kennissen vertelden haar dat ze die kon kwijtraken zo ze met haar wratten streek over de hand van een pas overleden familielid : die zou de wratten meenemen in zijn graf.

Een oude oom overleed, de dame ging de overledene bezoeken en deed wat haar aangeraden was.

Resultaat : de wratten zijn verdwenen.

J.K.

STOKVIS

=====

Onlangs lag er nog eens "STOKVIS" in het uitstalraam van een welbeklante viswinkel. De prijs was 60 Fr de halve kilo, alles gaat met zijn tijd mee, voornamelijk de prijzen. Nu is dat op zichzelf geen uitzonderlijk feit. Opmerkelijk is echter dat waar een dertigtal jaren geleden de "gekookte stokvis met een boter- of mostaardsausje" nog wekelijks kost was in de meeste huisgezinnen, hij tegenwoordig om zozeggens van onze tafel verdwenen is. Wat oorspronkelijk onder de naam "STOKVIS" op de markt kwam, was in werkelijkheid kabeljauw, die na eerst van kop, ingewand en ruggegraat te zijn ontdaan, aan stokken onder afdaken te drogen werd gehangen tot volledige uitdroging. Deze bewerking komt van de Lofodoneilanden, doch werd later uitgebreid tot andere streken van Noorwegen en werd ook overgenomen door IJsland.

Gesneden kabeljauw zoals die meestal in Noorwegen en op de zuidwestkust van Zweden, gezouten en op de klippen gedroogd werd heette KLIPVIS (Bakeljauw te Oostende) In tijden van voedselschaarste werd hij gebruikt ter vervanging van stokvis. Tegenwoordig word ook veel LENG en nog meer KOOLVIS gedroogd en/of gezouten als Stok- of Klipvis op de markt gebracht. Ook werd het buiten drogen veelal vervangen door kunstmatige middelen.

Stokvis wordt voor consumptie gereed gemaakt door hem murw te slaan (stokvis beuken) en na hem in water geweekt te hebben gekookt gegeten, zoals voordien reeds gezegd met een boter- of mostaardsausje. Stokvis- en klipvis zijn niet te verwarren met wat men vroeger MOLUWE, ABBERDAAN of LABBERDAAN noemde. Deze namen duiden eertijds de normaal tijdens een "vaart ter zoute" gevangen en ingezouten kabeljauw aan. LANDORIUM daarentegen was de kabeljauw die de laatste dagen van een reis gevangen werd en juist genoeg gezouten werd om hem in de haven te brengen (wat we tegenwoordig de vis van de laatste trek zouden noemen).

Ook mag niet uit het oog verloren worden dat STOKVIS ook de nederlandse benaming is voor de vissen van de soort MERLUCCIUS, (Engels HAKE-Frans MERLUS), die vroeger veel tot stokvis gedroogd werden. Teneinde de stokvis niet helemaal naar de folklore te verwijzen, brengen we nog even een vroeger in de marine gebruikelijke bereidingswijze naar het voorplan. :

Klop in een diep bord een rauw ei los, maak hierin enige gekookte aardappelen fijn, vermeng dit met gekookte stokvis, gebakken uien en droge rijst. Voeg er wat fijngehakte augurken, kerrie en mostaardsaus aan toe en verdun het geheel met wat stokvisnat. Smakelijk.

J.B. Dreesen.

"LE PORT D'OSTENDE"

Bij het verschijnen van "Le dictionnaire des noms propres" van Robert, die men in Frankrijk de grote encyclopédie van Robert heet, waren we benieuwd wat er over Oostende in te lezen stond.

Bij de tekst die ook niet helemaal meer "à jour" is, drukt men een kleurfoto af van "Le port d'Ostendë". En weet U wat die foto voorstelt? Het Hazegras! Met alle huizen met hun donkerrode gevels en in de verte de Hazegras-kerk. Op de voorgrond kan men twee stukken mast van een yacht onderscheiden.

Nu dat hebben we inmiddels ook weer bijgeleerd.

De vliegende krat

Het toestel dat zij zo aandachtig bekeken was een klassieke Voisin tweedekker. Dit door de gebroeders Voisin te Billancourt (Parijs) gebouwde toestel had een spanwijdte van 10 m. en een koorde van 2m. De beide vleugels lagen 1,5 m. boven elkaar en waren aan elkaar verbonden met 16 verspannen bamboestijlen. Langs weerszijden van de vleugels was de ruimte tussen de buitenste en de 2 m. meer naar binnen gelegen stijlen met linnen bespannen om bij het uitvoeren van een bocht het slippen van het vliegtuig op een vleugel te beletten en de dwarsstabiliteit te bevorderen.

Op de onderste vleugel was een 4,5 m. lange en 60 cm. hoge met linnen beklede stuurschuit gemonteerd, die met stalen beslagen aan de vleugelliggers was bevestigd. Achteraan dit schuitje bemerkte men een 80 kg. wegende Gnome motor van 50 Pk., die een metalen duw-schroef Voisin 1.100 r.m.p. verzekerde en het vliegtuig een snelheid van ongeveer 50 km./u. bezorgde.

Voor de motor was een zitplaats voor de piloot ingebouwd en gans vooraan had men een scharnierend, horizontaal hoogteroer geplaatst. Onder de zitplaats van de piloot had men een met fietswielen uitgerust verend onderstel bevestigd en een niet verend neuswiel onder het vooreinde van het stuurschuitje, om het over de kop slaan van de tweedekker te verhinderen.

De staart van het vliegtuig zag eruit als een rechthoekige doos zonder bodem noch deksel. De draagvlakken waren 2 bij 2 m. groot en lagen 1 m. uit elkaar. De verticale vlakken, waar men tussenin een scharnierend richtingsroer had gemonteerd, waren eveneens zoals de vleugels met gecaoutchouceerd linnen "Continental" bekleed en fungeerden als stabiliserende kielvlakken. Hierop stond nog in zwarte verf het getal 20 geschilderd, het deelnemersnummer dat Paulhan tijdens de vliegweek te Reims kreeg toegewezen. Dit staartstuk rustte op twee wieltjes met luchtbanden en was verbonden aan het vlieg-schuitje door een stel verspannen houten stijlen bevestigd aan de achterliggers van de beide vleugels. Vooraan op het stuurschuitje stond langs weerszijden vermeld dat dit toestel toebehoorde aan de "Société d'Aviation".

De meeste piloten beschouwden de Voisin toen als gemakkelijk te besturen en het was daardoor aanvankelijk nogal populair bij talrijke "aeroplanisten". De besturing bleef heel elementair en eenvoudig. In wat wij nu de cockpit zouden noemen, stond een kolom waarop men een autostuurwiel had gemonteerd. Als men de kolom voor- of achterwaarts trok, bewoog het hoogteroer en ging het vliegtuig dalen of stijgen. Door het draaien aan het stuurwiel scharnierde het in de staart bevestigde richtingsroer (1,5 m. op 80 cm.) en kon het toestel draaien. Maar de piloot moest steeds met schokjes wijde bochten uitvoeren, want het staartroer verwekte een neiging tot afglijden op een vleugel en de verticale vlakken vertraagden dermate de snelheid, dat het toestel weldra zijn draagkracht verloor en zonder reddingskans neerstortte. Het bezat nog geen rolroeren om de besturing rondom de langsas te vereenvoudigen, maar het was zeer stabiel in rechte vlucht. Daarom vloog men aanvankelijk slechts in rechte lijn en nog lang beschouwde men het uitvoeren van bochten met een vliegtuig als een uitzonderlijke prestatie, waaraan men de vaardigheid van de piloot kon herkennen. Daar de Gnome motor tegen de wijzerzin van een uurwerk draaide, voerden de piloten meestal hun bochten uit naar links om het gyroscopisch effect van de motor uit te buiten. Volledig vliegklaar woog het vliegtuig 550 kg en het toestel kon bij windstil weer een maximumsnelheid van 55 km/u. halen.

(vervolgt)

W. MAJOR.

"We maken het al jaren mee. Al te veel van wat typisch is voor ons land, ons volk, onze levenswijze, hebben we met toenemende snelheid zien verdwijnen. De kathedraal staat er nog wel. Het stadhuis ook. Maar zoveel levenskernen, eigen trant en sfeer is vernield of blijft verminkt achter." Met deze woorden luidde de Minister van Nederlandse Cultuur de actie in die erop gericht is ons verleden een toekomst te geven.

Onder de mom van "Vooruitgang" vernietigen private bouwondernemingen, verkavelaars en promoters, gedreven door een respectloze drang naar financiële voordelen op korte termijn, de eens zo rijke, verscheiden en volkseigen architectuur van onze Europese steden en dorpen. Eeuwenoude bomen moeten verdwijnen voor de steeds maar breder wordende verkeersstroom. Mooie pleintjes moeten wijken voor de parkings. Enig mooie hoekjes worden gedegradeerd tot autokerkhoven. Het landschap wordt stelselmatig verminkt. Het zich vertrouwd voelen met de eigen omgeving wordt verstoord en werkt de vervreemding, ontworteling en vereenzaming van de mens in de hand. Daartegen moest er een reactie komen. En we voelen het ook steeds meer aan, niet de betere financiële situatie en het groter comfort alleen zijn in staat een werkelijk moderne sociale vooruitgang te verwezenlijken. Waarden waar we lang overheen hebben gekeken worden opnieuw als onmisbaar beschouwd voor de kwaliteit van ieders leven : Niet langer wordt de zorg voor een monument of een landschap doodgeverfd als een vage droom van mensen die heimwee hebben naar het verleden. Het is de zaak, de verantwoordelijkheid van iedereen in de samenleving. Maar hoe ver staan we met die zorg ? In Vlaanderen zijn er circa 1.400 gebouwen wettelijk beschermd (daarvan staan er 8-zegge en schrijve ACHT- in Groot-Oostende) Het aantal te beschermen gebouwen moet geraamd worden op plus minus 25.000. Het wordt dan ook hoog tijd dat we er iets aan gaan doen.

Wat kunt U doen ? Geef ons die dingen op waarvan U denkt dat ze voor bescherming in aanmerking komen. Dat hoeven niet alleen bekende monumenten te zijn, maar elk gebouw of omgeving met enige historische, archeologische of architecturale waarde, hoe verwaarloosd, verbouwd of verknoeid dat het ook is. Laat ons weten welk de storende elementen zijn die op uw leefmilieu inwerken. Stel U hierbij de vraag of het doorgaand verkeer op die plaats noodzakelijk is ; waarom die groenpartij moet verdwijnen voor een parking ; of die ontsierende antennes nog noodzakelijk zijn ; waarom zoveel mooie hoekjes moeten ontsierd worden met reclame ; waarom een beter straatverlichting altijd synoniem moet zijn met het vervangen van de verlichtingspalen ; waarom hoogbouw op de meest ondoordachte wijze manier wordt ingeplant.

De leuze van "Bouwkundig Erfgoed" is "Steek een hartje toe". Steek je hartje toe om nog te redden wat te redden is. Maak een einde aan de vernielzucht die er op gericht is ons leefmilieu onleefbaar te maken. Signaleer ons alles waarvan U denkt dat het moet bewaard blijven en wij zullen uw stem laten doorklinken bij de stedelijke, provinciale en nationale besturen.

J.B. Dreesen
Lid werkgroep
"Bouwkundig Erfgoed"

1. J. Verstappen : Zo leefden onze vissers
2. Programma "Festival van het visserslied" (1959)
3. M. Servais : La Compagnie d'Ostende (1962)
4. Aanplakbrief G. Vanheste : Carnaval 1932
5. C. Loontjens : Le fort Napoléon (zeer zeldzaam !)
6. Geschiedenis van het Militair Hospitaal te Oostende (1963)
7. A. Hans : De haven van Oostende
8. W. De Brock : De koopvaart op de Belgische kust (1955)
9. Hommage à Henri Vandeputte (1961)
10. Ary Sleeks : Van een christen zonder God.
11. Gravure "Garde d'Artillerie" (Daniels-Dubar, Ostende)
12. Litho "Ostende - Les Bassins" (in kader)
13. 2 foto's Antony (roeiwedstrijden 1924)
14. Gravure Griffet : Nieuwpoort 1769
15. Gravure Griffet : Oostende en omgeving in 1769
16. Foto Antony (Zinnia 1926)
17. Foto Antony (Zinnia 1927)
18. Foto van Kaarters in oud station (in kader)
19. Jaarboek geschied- en oudheidkundige Genootschap van Roeselare (1961)
20. Maatschappijbord Sint-Sebastiaan Roeselare
21. " " " Oudenaarde
22. " " " Gent
23. " " Sint-Joris" Brugge
24. Bord Nat. Bond der Wipschutters
25. 5 grote gravures "Bains d'Ostende" (Daniels-Dubar)
26. Catalogue "Exposition de Marines" avec préface d'Ensor
- 27 en 28 Kleine litho's "Bains d'Ostende" (Daniels-Dubar) (29 verschillende)
29. Plan van Oostende in 1791 (uit Bowens)
- 30; 12 prentkaarten Oostende
31. 6 prentkaarten Heist
32. 2 " Duinbergen
33. 1 " Veurne
34. 2 " Koksijde
35. 3 " Westende
36. 3 " Nieuwpoort
37. 1 " De Haan
38. 6 " De Panne
39. 3 " Bredene
40. 15 " Blankenberge
41. 2 " Zeebrugge
42. 't Beertje 1945-1974 (30 delen)
43. 't Manneke uit de Mane 1964-1974 (11 delen)
44. 3 platen Blankenberge en Heist (uit album)
45. E. Vlietinck : Het oude Oostende en zijn driejarige Belegering (1897) (zeer zeldzaam)
46. E. Vlietinck : Idem (volledig tot blz. 290 ; blz. 291-317 ontbreken)
- 47.
- 48.
- 49.
- 50.

Voorgestelde STATUUTWIJZIGINGEN

Art. I. Schrappen en vervangen door

De vereniging zonder winstoogmerk neemt de benaming van Oostendse Heemkundige Kring "De Plate". De maatschappelijke zetel is gevestigd te Oostende, Heemmuseum "De Plate".

Art. 3 Schrappen en vervangen door.

De vereniging heeft tot doel :
de studie en de belangstelling tot de folklore, volkskunde, heemkunde en lokale geschiedenis te bevorderen, dit door het geven van lezingen, het inrichten van studie- en debatavonden, de publicatie van een tijdschrift, het steunen van initiatieven in verband met het gestelde doel, de contactname met gelijkaardige kringen, het inrichten en instandhouden van een heemmuseum, het inrichten van studiereizen, het verzamelen van alle mogelijke gegevens met betrekking tot het gestelde doel.

Art. 4 Schrappen en vervangen door.

De vereniging bestaat uit effectieve en aangesloten leden. Het aantal effectieve leden is beperkt tot 50 en zal een minimum van 3 leden bedragen. De bijdrage is bepaald op minstens 100 Fr.

Art. 5 Schrappen en vervangen door.

Het aantal leden is onbeperkt met een minimum van drie.

Art. 6 6de lijn laatste woord.

Inplaats van comité lezen raad van beheer

Art. 9 Schrappen en vervangen door

De vereniging wordt beheerd door een raad samengesteld uit tenminste 3 en ten hoogste 12 leden, herkozen voor de helft ieder jaar, door een algemene vergadering. Deze leden moeten van Belgische nationaliteit zijn en in België woonachtig.

Art. 10 laatste lijn

in plaats van beheerraad lezen raad van beheer

Art. 11. 5de lijn

schrappen de schatbewaarder of bijvoegen na secretaris of de penningmeester

11de lijn

schrappen en schatbewaarder bijvoegen of penningmeester.

Art. 12. Schrappen en vervangen door.

De raad van beheer kiest tussen zijn leden een voorzitter, een ondervoorzitter, een secretaris en een penningmeester. Alle vergaderingen worden voorgezeten door de voorzitter of bij zijn afwezigheid door de ondervoorzitter.

.../...

Art 13. Schrappen en vervangen door.

De raad van beheer vergadert op schriftelijke of mondelinge uitnodiging van de voorzitter of de sekretaris. De beslissing van de raad van beheer wordt genomen bij eenvoudige meerderheid van stemmen ; bij staking van stemmen is die van de voorzitter of zijn plaatsvervanger beslissend. De helft van de leden moet aanwezig zijn om rechtsgeldige beslissingen te treffen.

Art 14. Schrappen en vervangen door.

De algemene vergadering bestaat uit de effectieve leden. Ze worden bijeengeroepen op verzoek van de raad van beheer of wanneer de helft der effectieve leden er de vraag voor doet, door middel van het tijdschrift, gewone brief of kaart die de agenda vermeldt en tenminste 8 dagen vooraf aan de leden wordt verzonden. De algemene statutaire vergadering heeft eenmaal in het jaar plaats in de loop van de eerste semester.

Art 15. Schrappen en vervangen door.

De beslissingen worden genomen bij eenvoudige meerderheid van stemmen, tenzij de statuten of de wet er anders over beschikken. Ieder lid beschikt over één stem ; hij kan zich laten vertegenwoordigen door een mandataris naar zijn keuze ; op voorwaarde dat die zelf effectief lid is van de vereniging en drager van een geschreven volmacht. Een gevolmachtigde kan slechts houder zijn van één volmacht. De algemene vergadering kan bij een meerderheid van twee derden van de aanwezige of vertegenwoordigde effectieve leden de statuten van de vereniging wijzigen.

Art 16. para c en e schrappen en vervangen door.

para c. Verkiezing, benoemingen ontslag beheerders.

para e. Uitsluitend leden op voorstel raad van beheer.

Art. 17. Schrappen en vervangen door.

De algemene vergadering wordt door de voorzitter en bij zijn afwezigheid door de ondervoorzitter voorgezeten.

Art. 18. Schrappen en vervangen door.

De notulen van de algemene vergadering worden opgemaakt door de sekretaris en door hem en de voorzitter en de ondervoorzitter ondertekend.
